

1. PRZEWINIONY (5) *part praet pass pf*

e oraz o jasne.

sg *m N* przewiniony (1). ◇ *G* przewinion(e)go (1). ◇ *A* przewinion(e)go (1). ◇ *f G* przewinionéj (1). ◇ [*I* przewinioną.] ◇ *pl D* przewinionym (1). ◇ [*I m* przewinion(e)mi.]

Sł stp s.v. przewinić, Cn brak, Linde s.v. przewinić.

1. *Który popełnił winę, uczynił źle (4)* : Namniey ich [Rzymian] nie rużyły ony próśby iego [Koriolana]/ Gwałtownie go wygnáli iák prze winionego [!]. *PaprPan Gg2v*; [ledwie sie tak panowie z szołytsy albo i z chłopy swemi przewinionemi obchodzą, jako naszym z królem swym koronowanym. *PismaPolit 644*].

[*przewiniony komu*: O iákowey wkładności á ludzkości rozmowney czytamy/ że był on Iozeph Pátryarchá z bracią swoią/ áczkolwiek iemu bárzo przewinioną. *GilPos 137*.]

a. [*W funkcji rzeczownika*: gdyż nikt nie vcieka iedno przewiniony pośpolicie. *GrzegŻarnPos 1582 547* (*Linde s.v. przewinić*).

Szereg: »przewiniony a nieposłuszny«: kazdý przewinioni á nieposlušný ma przepawicz peremptorie pod winą wráb wołku *MetrKor 1578 117/447*.]

b. *praw. Któremu udowodniono winę; w funkcji rzeczownika (2)* : WIná Burgrábka wedle Práwá/ ma być płáconá w łzeń Niedziel: wżákże przewiniony/ może ią rychley odpráwić iefli chce *GroicPorz k2v, c3v*.

c. *Który popełnił grzech; w funkcji rzeczownika: grzesznik (1)* : Oiáko to dzień ten będzie przewinionym łtraźliwy gdy Bog ná práwie záśiędzie. *SkarŻyw 120*.

2. *Wyznaczony za winy [komu = za winy wobec kogo] (1)* :

Wyrażenie: »kaźń przewiniona« (1): iżeś ty kaźni śiedzenia Nam y Rzeczypośpolitéy przewinionéy [*poenam carceris nobis et R(em) P(ublicam) debitam JanStat 539*] nie wysiędział. *SarnStat 141*.

Synonimy: 1.b. *obwiniony, obwinowany, obżałowany, oskarżony*; 2. *naznaczony, postanowiony*.

Cf **PRZEWINIĆ**